

neži imajo svoje serce v ustih; pametni pa imajo svoje usta v sercu. — Moder človek nič ne porajta, kaj govore drugi ljudje; on le skerbí, da je sam miren v sercu. — Nečimerni prijatli so tatje, kateri nam kradejo dragi čas; pobožni in modri prijatli pa nas uterjujejo v dobrem, in so naši pravi prijatli.

Mladike. (Spisal Janez Bile.) Tiha noč pokriva trudni svet. Nič se ne gane, le veter po vejicah pihlja in šumlja, ter moti ponočno tihoto. Na nebu sveti tisučkrat tisuč zvezdic, in mesec se med njimi dalje pomika in s srebernim bliščem razsvetljuje oblake, ki ga obdajajo. — Terdoserčnik! ali te ne gane lepota stvarjenja? Ali ne veruješ v božjo previdnost? Povzdigni obličje, in glej na nebo! Zvezde ti bodo rekle: „Gospodova roka nas je nad obnebje pripela, da v tihi noči vaše serca razveselujemo“. — Luna ti bo povedala: „Glej, Gospod mi je ukazal, da razsvetlujem zemljo, katero je solnce zapustilo.

Vela cvetica! Oj, kako si podobna nesrečnemu človeku! Ko si še krasno cvetela, in si še imela v nedrih sladko medico, takrat so čverste čebelice letale pri tebi in mile pesmice šumljaje serkale tvojo medico. Zdaj pa, ko je slana tvoj kinč uničila, ko si glavico pobesila, — zdaj si sama. Človek! koliko si imel prijatlov, ko si bil srečen? Koliko jih imaš zdaj, ko te tare nesreča?

Ne išči na tem svetu miru, veselja in sreče! Svet nima teh darov, in ti jih toraj dati ne more. Ni ga pod solncom človeka, da bi bil popolnoma srečen. Berača tare reyščina, in kralja teži žeslo. Mirno, veselo in srečno bo naše serce še le takrat, ko bo v Bogu počivalo. —

Šolska roba.

Slovenski pregovori.

Ako ne pomaga desnica, bo li pomagala levica? — Ako ne teče, pa kaplje. — Ako te jedro mika, zgrizi lupino. — Beseda ni konj. — Blago gre gori po niti, doli po vervi. — Bob čez gojzd, močnik do praga. — Bodi v družbi, bodi sam, bodi sramnega te sram! — Bog oblači, Bog prevedri. — Bolje biti nesrečen, kakor neumen. — Bolje danes kos, kakor jutri gos. — Bolje pamet, kakor žamet. — Bolje postenje, kakor življenje. — Brez glave storjeno, gotovo skaženo. — Brez gnoja ni

prosa. — Brez kvasa kruh ne shaja. — Brez potu ni medu. — Danes meni, jutri tebi. — Denar železne vrata prebije. — Dober prijatelj je bolji, ko denar. — Dobro blago se samo hvali. — Dobro domá, kdor ga ima. — Dobro povsod, naj bolje domá. — Dokler protje mladó, viti lahkó. — Dokler konja lové, ovsá molé. — Dosti psóv snedo volka. — Do tretjega gre rado. — Drag kruh, kjer denarjev ni. — Dvakrat se v mlinu pové. — Ena domovina, ena gospodinja. — Enkrat z bitom, enkrat s psom. — Gorjé porednim, blagor dobrim! — Hleb za trebuhom ne hodi. — Jabelko zrelo pade samo. — Kakor dobljeno, tako zgubljeno. — Kakor ogovor, tako odgovor. — Kakor preja, tako platno. — Kakor se posoji, tako se povračuje. — Kakor si človek postelje, leži. — Kar mačka rodi, miši loví. — Kar mladi ne véjo, stari povejo. — Kar na sercu, na jeziku. — Kar se išče, se najde. — Kar se ne stori, se ne razglasi. — Kar se pri igri dóbi, to se pri igri zgubi. — Kar se pri igri dóbi, se za uho položi. — Kar se rodi, smerti zori. — Kar se seje, to se žanje. — Kar te ne peče, ne gasi! — Kar visi, naj pade! — Kaša, mati naša. — Kaša, otročja paša. — Kdor dolgo leži, se ga slama derži. — Kdor hitro dá, dvakrat dá. — Kdor jezik ima, v Rim zna. — Kdor laže, ta krade. — Kdor mater ne boga, ga tepe nadloga. — Kdor ne boga, je brez Boga. — Kdor ni bogat, malo ima rad. — Kdor praša, ne zajde. — Kdor za ptujce prime, ob svoje pride. — Kdor se enkrat zlagá, se mu več vera ne dá. — Kdor se kuja, mu je huja. — Kdor zgodaj vstaja, mu kruha ostaja. — Kdor skusi, zna druge učiti. — Kdor tepe, ga tepó. — Kjer ljudje, tam besede. — Kjer osel leži, dlako pusti. — Kjer te ne serbi, ne praskaj! — Kodar solnce teče, kruh se peče. — Kogar piči kača, se bojí martinca. — Kolikor glav, toliko misel. — Kolikor krajev, toliko šeg. — Komur lega dobro dé, malo prida je. — Kopito po nogi, ne noga po kopitu. — Kratka večerja, dolgo življenje. — Krava pri gobcu molze. — Kri ni voda. — Krivično blago, teknilo ne bo. — Kopriva ne pozebe. — Lačen, dober kuhar. — Lenoba gnjusoba. — Leža ne bogati. — Leskova mast čudodelna. — Letal visoko, padel globoko. — Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba. — Dobro živeti, dobro umreti. — Miši veseli, ako mačke ni. — Mladost norost. — Moker se dežja ne bojí. — Navada druga natura. — Ni zlató, vse svetló. — Ni nesreče brez sreče. — Obljuba dolg dela. —

Obračaj plajšč po vetru! — Ovca živa, volk sit, skup ne more bit'. — Pijanca se seneni voz ognje. — Po mestih ljudje besede cukré. — Rahla beseda serd utolaži. — Roka roko umiva. — Z dežja pod kap. — Sebi seješ, sebi požanješ. — Se nosi, ko serna, pa nima ne zerna. — Zgodaj v posteljo, zgodaj iz postelje. — Živi prostó, doživiš let sto! — Sila kola lomi. — Siromaštvo, mati zdravja. — Snočnje vode ne izlij, dokler do našnje še ni! — Starost ne pride sama. — S trebuchom za kruhom! — Tiček se po perji pozná. — Vsak za se, Bog za vse. — Vsak svoje sreče kovač. — Vsi ljudje vse vedó. — Česar ne vidi okó, serce ne želi. — Česar v glavi ni, peta namesti. —

Opominek za orglavca.

Red za cerkvene pesmi v tem mescu: Za 11. ned. po bink.: Pri darovanji: „Živo verjem, terdno upam!“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Za 12. ned. po bink.: Pri darovanji: Od svetega Lavrenca: „Tebi moja pesem poje!“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Za veliki šmaren: Pri darovanji: „Verni vsi se dans v nebo ozrite!“ (glej Potočnikove sv. pesm.), ali „Za Bogom častimo“ (glej Dolinarjeve pesm. od praznikov.)

Za 13. ned. po bink.: Pri darovanji: Od sv. Roka: „Blagor mu, kdor ljubi brate!“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Za 14. nedeljo po bink.: Pri darovanji: Od sv. Jerneja: „Zvonovi dans lepo pojo.“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Drobtinica iz šolske zgodovine na Krajskem.

V Helfert-ovih obširnih spisih o avstrijskih ljudskih šolah beremo, da je bil na Krajskem neki P. Blaž Kumerdaj, kateri je cesarici Marii Terezii nasvetoval, kako bi se ljudstvo po deželi naj pripravnejše učilo brati in pisati, in sicer po slovenski in po nemški. Temu dobremu nasvetu pa je posebno zavalal neki Martin Jožef Jabacin v novem mestu. Rekel je, da prostemu človeku ne koristi kaj, če zna brati in pisati, temuč mu to ravno toliko tekne, kakor naj boljše jedila